
WEEKBLAD
PEP
Nr. 44
30 okt. 1965
35 ct. p. w.
losse n 45 ct.
ZIZANION
DE VERSCHRIKKELIJKE
OP BLZ. 24
PERS
PERS

3 $\frac{xz_3}{(a-c)}$? NOGAL WIEDES ?$\frac{(a-c)}{{}^3xz}$ 3



OPLOSSING VAN PRIJSPUZZEL 42
dak — Zak — dOk — daM — dEk — daR. Het woord in de blauwe vakjes: ZOMER.

PRIJSPUZZEL

Het woord KABEL is aan het verwateren. Steeds verliest het een letter en komt er een andere voor in de plaats. Er ontstaat iedere keer een nieuw woord. Bij het vijfde woord heeft KABEL al zijn letters verloren en is geworden tot NOORD. Op het bord zie je hoe de verandering zich voltrekt. Vier woorden zijn nog niet helemaal ingevuld. Wel zie je steeds de letter uit KABEL, die er voor het laatst staat en ook de letter uit NOORD die erbij is gekomen. Zie je nu kans, de vier onvolledige woorden af te maken? Het zijn: twee werkwoorden, een zelfstandig naamwoord en een bijvoeglijk naamwoord. De tekening helpt je een beetje op weg.

Schrijf die vier woorden op een briefkaart en stuur deze vóór 4 november naar Redactie—PEP, postbus 1444, Amsterdam. Schrijf in de linker bovenhoek aan de adreszijde van de kaart: PEP-prijsvraag nr. 44.



PRIJZEN

Eerste prijs: een platenspeler in kunstleren koffer; tien tweede prijzen: een badmintonspel; tien derde prijzen: een fraaie vierkleurenball-point.

DE WINNAARS VAN PRIJSVRAAG NR. 37 ZIJN:

1e prijs: Ria en Petra Dahlhaus, Zenostraat 20, **Rotterdam-24; 2e prijs:** Rob v. Dijk, **Laren;** Viffie Janssen, **Heesch;** Henk Lalkens, **Losdorp;** Theo en Ina de Jongh, **Den Haag;** Anneke v. d. Kolk, **Hoogeveen;** Johan de Graaf, **IJmuiden;** Petra Leeuw, **'t Harde;** Jan ten Napel, **Urk;** Jan en Geert Smidt, **Groningen;** W. Zimmerman, **Ambléve (België); 3e prijs:** Jetse v. Hout, **Arnhem;** Joop Stoeldraijer, **Terheijden;** Corrie Mast, **Den Helder;** Kick Driessen, **Weert;** Ans v. d. Berg, **Doorn;** Klaas v. d. Veen, **Lemmer;** Jannie Wolff, **Twello;** Ronny Hamelinck, **Roermond;** Hennie Martens, **Sluiskil;** Jaap v. d. Poel, **Breezand.**

VERBORGEN CIJFERS

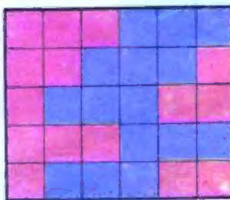
AA × AA = ABA

In deze rekenpuzzel zijn de cijfers vervangen door letters. Gelijke letters zijn gelijke cijfers. Probeer eens de cijfers te vinden die in de plaats van de letters kunnen staan.

RANGSCHIKKEN

Schrijf de woorden:

STENEN
SLOPEN
INKEER
GEMEEN
VERZET



van links naar rechts in het schema. Je moet daarbij de volgorde van de woorden zó verwisselen, dat je in de blauwe vakjes, regel voor regel, een uitdrukking kunt lezen.

KRUISWOORD-STER

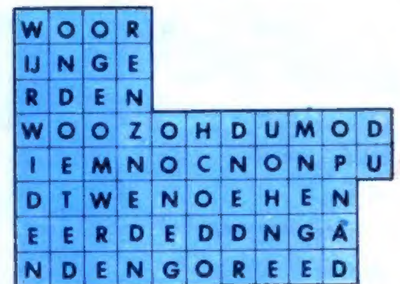


In deze ster kun je in de cirkeltjes op iedere lijn een woord van vier letters invullen. Hieronder vind je de omschrijvingen.

1—4 strijder uit 80-jarige oorlog
1—5 onaangenaam koud
2—3 grote man
2—6 larve van vlinders
4—5 naaldboom
6—3 jus

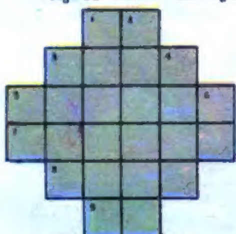
LETTERKNIPSEL

Zie jij kans dit bord met letters zodanig in twee stukken te knippen, dat je een vierkant kunt vormen? Je kunt meteen weten of je het goed hebt gedaan, want als het goed is, lees je na het vormen van dat vierkant van links naar rechts een spreekwoord van vierenzestig letters (waarbij je er rekening mee moet houden dat de letters wel op hun kant komen te staan).



DIAMANTJE

In dit diamantje kun je zowel van boven naar beneden als van links naar rechts dezelfde woorden invullen. Voor horizontaal staat er een cijfer zònder, voor verticaal een cijfer mèt haakjes.



Dit is de betekenis:

1 (5) Long Play (afk.). 3 (3) eten voor dieren. 5 (1) hoofdstad van Engeland. 7 (2) deel van kano-uitrusting. 8 (4) stuk papier. 9 (6) Nederland (afk.) op auto's.

NOGAL WIEDES

OPLOSSINGEN

RANGSCHIKKEN

gemEEN inKEEr sLOPen verZET sTENen

De uitdrukking luidt:

EEN KEEL OPZETTEN

*

DIAMANTJE

L P
V O E R
L O N D E N
P E D D E L
R E E P
N L

KRUISWOORDSTER

1—4 geus; 1—5 guur; 2—3 reus; 2—6 rups; 4—5 spar; 6—3 saus.

*

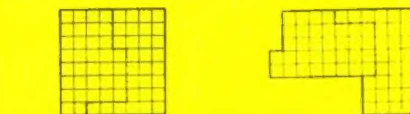
VERBORGEN CIJFERS

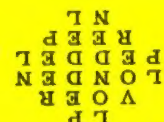
11 × 11 = 121

*

LETTERKNIPSEL

WOORDEN ZIJN GEEN OORDEN, DOCH WOORDEN DIE MEN HOUDT, WEGEN MEER DAN PONDEN GOUD.







Dat moet ik PEP schrijven

BRIEVEN VOOR DEZE RUBRIEK KUNNEN WORDEN GERICHT AAN PEP, POSTBUS 497, A'DAM. IN DE LINKERBOVENHOEK VERMELDEN PEP POST



BOERENZOON

Ik ben een groot dierenliefhebber, vooral van kleinvee. Ik ben boerenzoon en kan m'n liefhebberij dus botvieren, maar ik zou anderen ook zo graag mee laten genieten van al dat mooie in de natuur. Plantkunde is ook mooi om over te schrijven.

P. J. van Ingen



HUISWERK

Ik ga nu naar de HBS, maar ik zal hard doorwerken met m'n huiswerk, zodat ik PEP weer gauw kan lezen. We hebben het blad nog niet zo lang, maar ik ben van plan het te houden. Iedereen komt aan z'n trekken. M'n broertje houdt van luchtvaart, ik van zeevaart.

Evert Pellenkoft, Leiden



GEKLEURD TENTENKAMP

Over PEP ben ik zeer tevreden, maar over de prijsvraag van nr. 34 niet. Ik heb eens goed gekeken, maar de kleuren kloppen niet, hoor! Tent 1 is groen, 2 blauw, 3 geel, 4 blauw, 5 paarsachtig, 6 geel met oranje strepen, 7 blauw en 8 rood. Het kan dus nooit augustus zijn.

Toos Jens, Utrecht

Je hebt gelijk. Tent 5 is door een vergissing op de drukkerij te paars uitgevallen. Hij had dezelfde kleur moeten hebben als tent 8. Bij het toekennen van de prijzen zal rekening worden gehouden met deze extra-moeilijkheid.



TWEE KEER

Ik vind PEP reusachtig. Ik zou eigenlijk wel willen dat de PEP niet één keer, maar twee keer per week kwam. En ik lees elk verhaal met spanning.

Jansje Hup, Kampen



KRUIMEL-BEATGROEPJES

Het spijt ons dat wij u moeten berichten dat de PEP-show van nr. 35 beter een half jaar eerder geplaatst had kunnen worden. Tenminste als het gaat over Lorne Greene en zijn plaat „Ringo" die een half jaar geleden inderdaad veel succes had, maar waar je tegenwoordig totaal niets meer van hoort. Ook de kruimel-beatgroepjes die u plaatst, zijn ruimteverspillend en oninteressant. Wij hebben veel lof voor PEP, maar op het gebied van de show moet u meer bij de tijd blijven.

F. en H. van B., Haarlem



KINDERVERHALEN

In PEP nr. 37 staat het commentaar van Martin Sloos (14) uit Leiden, die het blad alleen goed vindt voor kinderen van 6-13 jaar. Ik vind dat deze knul iets minder kapsones en eigendunk moet hebben. Ik ben zelf ook geen grote kerel, denk dat niet, redactie.

H. v. Gelder (15), Zwolle

Ik ben ook 14 jaar en ik lees PEP ook vanaf het eerste nummer, maar ik heb nog nooit iemand zoiets onbenulligs zien schrijven. Mijn complimenten voor het antwoord van de redactie.

Eric van Meygaard, Soesterberg

Mijn ouders vinden het een feest als de PEP iedere week gebracht wordt en ik zelf ben 14 jaar en zou volgens Martin Sloos dus ook tot de grotere garde behoren, maar de PEP is een leuk, fantastisch en enig blad voor mensen van 6 t/m 80 jaar!!

Hans Geerts, Dordrecht

....en voor mijn part kan Martin Sloos zijn vervelende kritiek voor zich houden. Als hij PEP vervelend vindt, waarom gaat hij er dan niet af? Dan hebben we een ouwe zeur minder.

Evert Jan Woud, Hoorn

Pep, wilt u in het vervolg niet meer zulke brieven in het blad zetten! Die moeten dan direct verbrand worden.

Henk Grootoonk (16), Krimpen a/d IJssel

Ik kan moeilijk aannemen dat ik de enige ben die kritiek uitoefent op dat eigenwijze epistel. Tussen haakjes, ik vind het hardstikke goed dat u die brief publiceerde.

Ronald Marijt, Noordwijk



MENEER VAN DALEN ....

Wij hebben op de lagere school een andere regel geleerd, nl. Men Vaart De Waal Op of Af. Want je mag ook wel eerst aftrekken.

Derkien Wilts, Hoogeveen

Ze moeten deze rubriek niet gaan misbruiken door er rare dingen in te verklaren, zoals die jongen die zei dat 2 + 5 × 4 28 moest zijn. Nou en dat vond ik echt wel iets om te schrijven, want dit vind ik gewoon oerstom en dan druk ik het nog zacht uit.

J. Visser jr., Utrecht

Ik heb in de derde klas al geleerd dat Vier Dagen Op Ameland eigenlijk hetzelfde is als Meneer Van Dalen Wacht Op Antwoord. Ik gebruik nu Meneer van Dalen omdat ik op de ULO zit.

Berta van Bergen, Eelde

U schreef: 5 × 4 = 20 + 2 = 22. Dus volgens u is 5 × 4 = 22. U had moeten schrijven: 5 × 4 + 2 = 20 + 2 = 22, dan was het wel correct geweest.

Peter Nieser, Zeist

Je hebt gelijk en we schamen ons diep.



PEPMUSEUM

Ik heb thuis op mijn kamer een klein PEP-museum met alles van Pep. Ik heb zelf poppen gemaakt van de helden die in PEP staan, bijv. Asterix en Obelix, Ton en Tineke, Roodbaard, Toenga, Noen en aanplakbiljetten van PEP. Er komen kinderen en grote mensen kijken. De kinderen mogen voor niks en de grote mensen moeten 5 cent betalen. Het kleine PEP-museum blijft twee weken staan, dan ruim ik het weer op. Van de stuivers ga ik dan postzegels kopen voor u en die kunt u dan gebruiken voor de illustratie van PEP.

Loes van Schaayk, Helvoirt

Dat is geweldig, Loes! Jammer dat we zelf niet even kunnen komen kijken.



SPANNING

Wij hebben thuis het kavelspel. We hebben er veel plezier van. Daar zit nog eens spanning in!

Mary van Helmondt, Zeist

door
J. M. CHARLIER
en
V. HUBINON

DE ZOON VAN

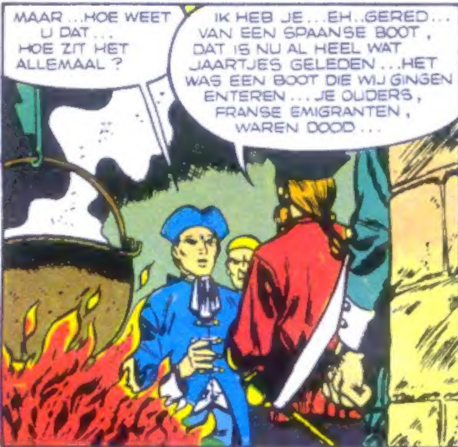






















ROODBAARD

Erik, de zoon van Roodbaard, heeft zijn kapiteinsdiploma gehaald! Als hij teruggaat naar de afgelegen boerderij om zijn bezittingen op te halen, treft hij daar zijn vader aan. Erik weigert met Roodbaard weer zee te kiezen . . .





















VOLGENDE WEEK:

ERIK TREKT MET BABA EN DRIEPOOT FRANKRIJK IN OP ZOEK NAAR ZIJN TITEL EN ZIJN VERLOREN FORTUIN.

WORDT VERVOLGD





Terwijl de onbekende parachutisten hun gids volgen, houdt de vermoeide Laverdure de wacht in de spelonk. Maar hij valt in slaap en . . .

een avontuur van

MICK TANGY















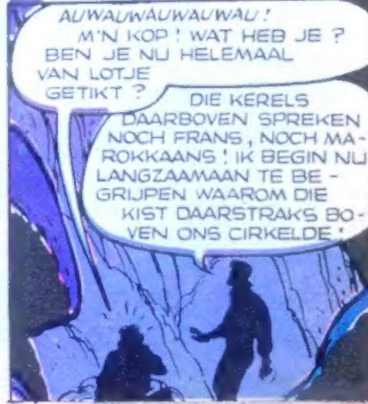












TEKST:
J.M.CHARLIER

TEK.
A.UDERZO

eerherstel voor een lafaard



























WORDT VERVOLGD





een avontuur van SPAGHETTI en PROSJOETTO

Het vliegtuig van Spaghetti en Prosjoetto is neergeschoten door de vijanden van meneer Izegrim. Samen met Kwilsky en Sjoert wachten ze op de dingen die komen gaan. Uren verstrijken . . . .

door ATTANASIO en GOSCINNY





















taarten voor de sjeik



IK DENK DAT JE ME NIET GOED BEGREPEN HEBT... IK WIL ETEN EN NIET GEGETEN WORDEN!

MAAK NIET ZO'N HERRIE! WE ETEN JE NU NOG NIET OP, WE HEBBEN NOG GEEN HONGER... MAAR GA WAT IN HET ZEEWATER LIGGEN, DAN KUN JE VAST WEKEN... BEN JE NIET ZO TAAI!

IK PROTESTEER! IK WEIGER!

EN IK DENK ER NIET AAN MIJN "PIZZA-BROEDER" OP TE ETEN!

OCH, OVER EEN PAAR DAGEN BEN JE MINDER KIESKEURIG...

KIJK!

!

IK ZIE ROOK!

EEN KEUKEN!

NATUURLIJK NIET, ... EEN SCHIP!

EN IN DAT SCHIP IS EEN KEUKEN! DAT IS VOOR MIJ HET BELANGRIJKSTE!

WE MOETEN ER NAAR TOE!

HÉ! KEUKEN! WACHT EVEN!

'N SPOOKSCHIP...

DE ROOK IS WEG?!

EN DÁT DAAR DAN? ZIJN DAT SPOKEN?

EEN BOOTJE!

HÉ! HEBBEN JULLIE GEEN SCHIP ONTMOET WAARVAN WIJ ROOK HEBBEN GEZIEN?

JA, DAT WAS ONS SCHIP! EN DIE ROOK WAS ER OMDAT HET SCHIP IN BRAND STOND... EN NU IS HET GEZONKEN...

WIJ ZIJN, WAT MEN ZOU KUNNEN NOEMEN, SCHIPBREUKELINGEN! EN JULLIE...?

23

WORDT VERVOLGD



door AIDANS

TOENGA EN DE





















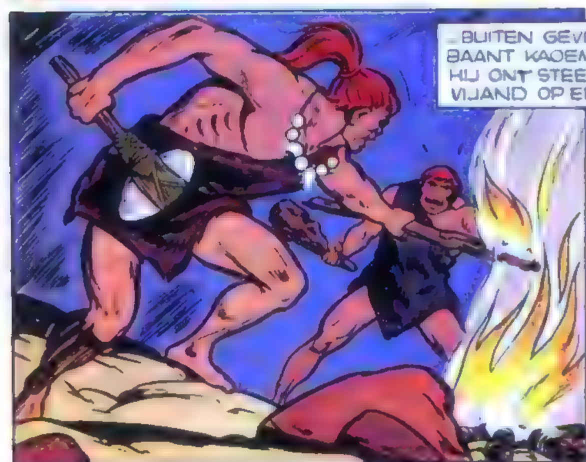
RODE MANNEN

Toenga daagt de Rode Mannen uit, om ze zo bij het vuur weg te lokken. Hij slaagt in zijn opzet.



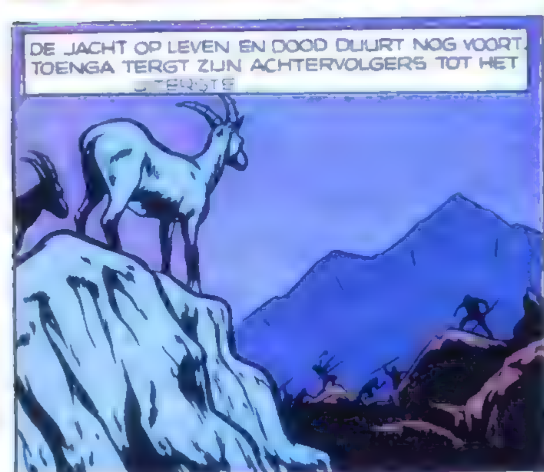
























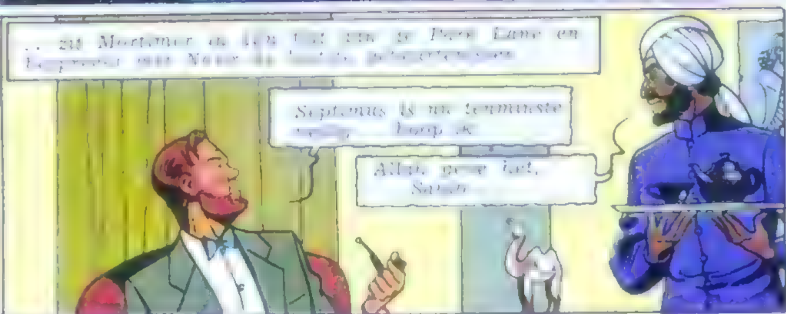
BLAKE en MORTIMER in HET

ruast door het land en alles schynt in orde te zijn.

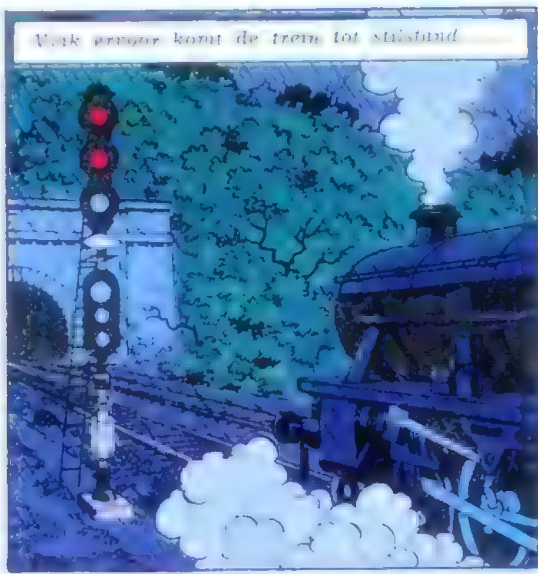


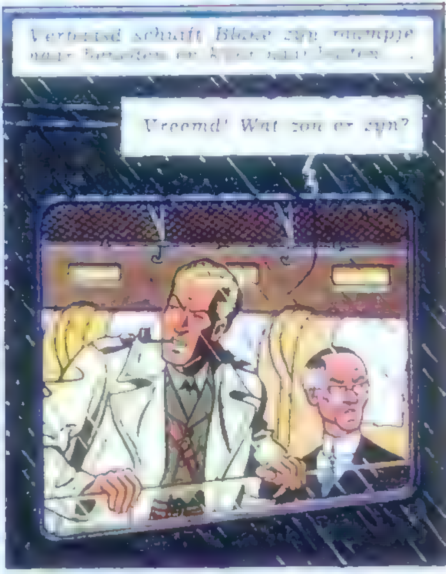








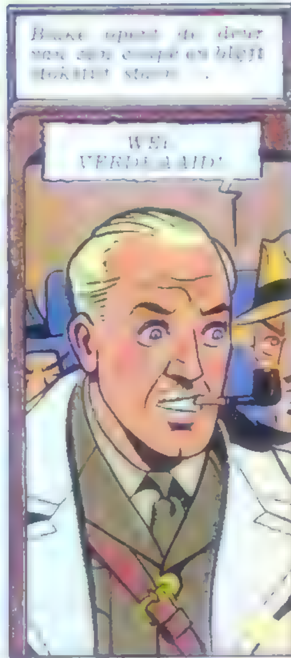












GELE TEKEN

door E.P. Jacobs









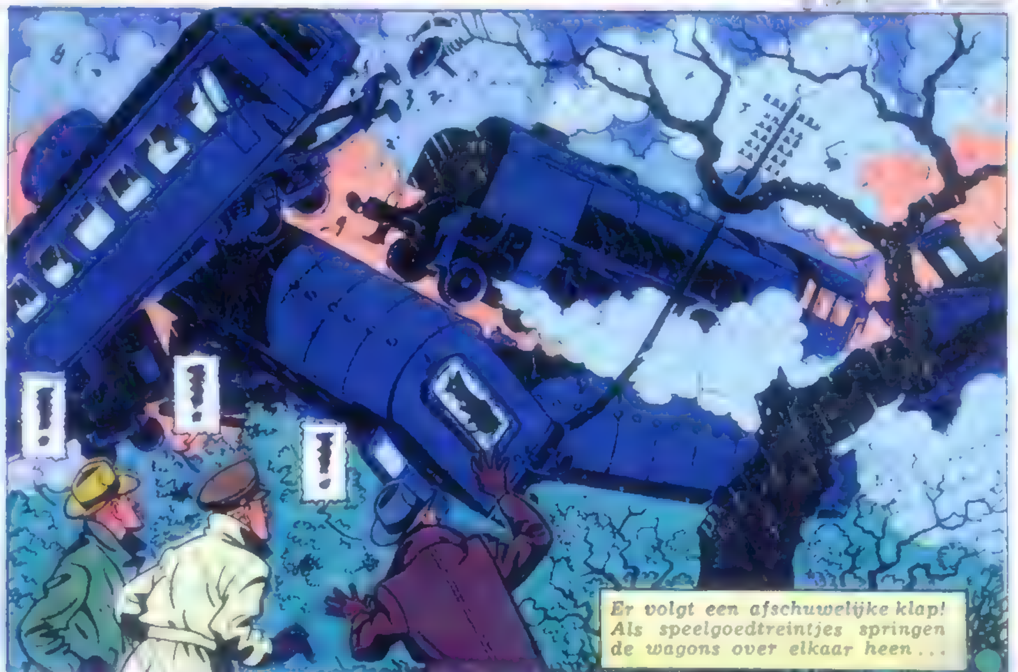








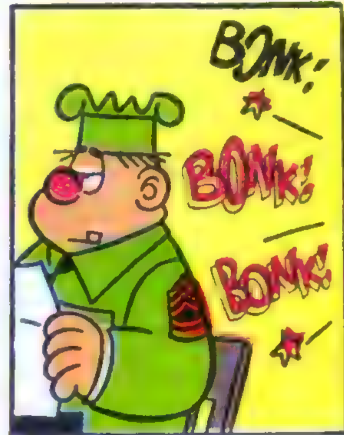




Flippie Flink

























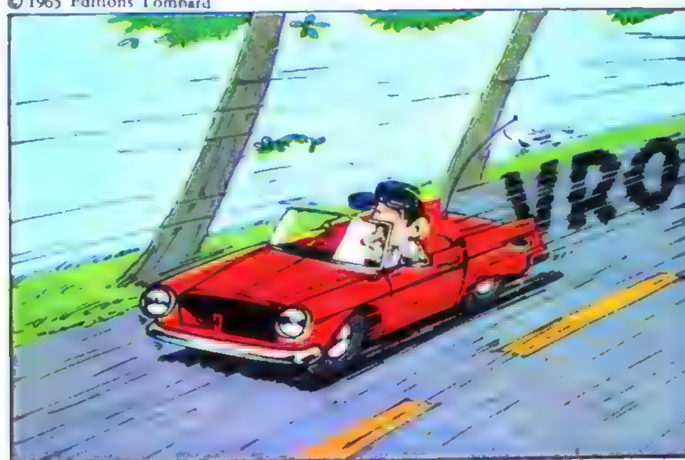




Ton en Tineke

















Pep PLAAT

Al veertig eeuwen lang staat de piramide van Cheops als een trotse en ongenaakbare stenen reus in de woestijn van Egypte, tussen Kaïro en de oase van Fajum. Een machtig bouwwerk, overblijfsel uit de „grijze oudheid" dat nu nog, in onze moderne wereld van atoomkracht en ruimtevaart, diep respect afdwingt voor de knappe ingenieurs en architecten, die zonder de tegenwoordig onmisbaar geworden hulpmiddelen, een zo'n groot project hebben ontworpen; en voor de talloze arbeiders, die alleen met pure mankracht iets geweldigs gepresteerd hebben. Volgens de Griekse geschiedschrijver Herodotus hebben meer dan 100.000 man drie maanden lang aan de bouw van de eigenlijke piramide gewerkt: er zijn ruim 2.300.000 steenblokken in verwerkt van ieder zo gemiddeld 2½ ton! De oorspronkelijke hoogte bedroeg 146 m en de lengte van de zijden, langs de basis gemeten, is 230 m. De inhoud van de „Grote Piramide" overtreft die van de St. Pieterskerk in Rome, de St. Pauls Cathedral en Westminster Abbey in Londen en de domkerken van Milaan en Florence samen. Reden genoeg om deze kolos nog steeds te beschouwen als een van de zeven wereldwonderen.

Iets meer op de voorgrond zie je een sfinx; deze dierenfiguur met menselijk hoofd werd uit één rots gehouwen en is 20 m hoog en 57 m lang.



Verklaring van de cijfers:
1. Piramide van Cheops bij de stad Giseh. 2. Gepolijste kalkstenen buitenwand van de piramide. 3. Stenen binnenvorm. 4. Inwendige van de piramide. 5. Koningsgraf. 6. Koninginnegraf. 7. Onderaardse grafkamer. 8. Galerij. 9. Ingang. 10. Drukontlastingsruimten. 11 en 12. Luchtkanalen. 13. Sfinx van Giseh in aanbouw. 14. Beeldhouwers. 15 en 16. Aanvoerweg. 17. Zandophogingen waarlangs materiaal naar boven getrokken werd. 18. Vervoer albasten bekledingsstuk. 19. Slavendrijver. 20. Transport van stenen



wachter. 21. Reliëfschrijvers. 22 en 23. Administrateurs. 24. Schilders mengen verf, waarmee ze reliëfs gaan inkleuren. 25. Steenhouwers. 26. Terreinpolitie. 27. Gebouw voor opzichter. 28. Koning Cheops (of Choefoe) bezoekt bouwterrein. 29. Opperbouwmeesters. 30. Commandant van Farao's lijfwacht. 31. Leden van de lijfwacht. 32. Beschilderd reliëf. 33. Bouwmeesters. Enkele van de vele voorwerpen die de Farao's in hun graf meenamen: 34. jakhalzenmasker, symbool van de god Anubis; 35. bekkens; 36. verschillende poppetjes die de dienaren van de farao's voorstellen; deze werden meegenomen in het graf opdat de vorst in het hiernamaals 'n goede bediening zou krijgen.



JOOP neemt de benen









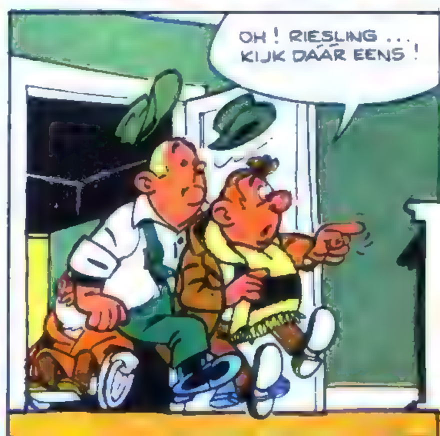












MAAR . DAT LIJKT *JOOP* WEL!

ASJEMENOU . . .

INDERDAAD, HEREN! JAN-JOOP... EEN VAN MIJN VOORVADEREN! HIJ IS 106 KEER ONTSNAPT EN ZO BEROEMD GEWORDEN, DAT TER ERE VAN HEM DEZE STRAAT TRALIESTRAAT GENOEMD IS!

JULLIE ZIJN MIJN GEVANGENEN EN GAAN EEN FIJN KARWEITJE VOOR MIJ OPKNAPPEN: DE BANK LEEGROVEN!

DE POLITIE ZAL ME HIER NOOIT ZOEKEN ... IK ZIT VEEL TE DICHT BIJ HET BUREAU... JULLIE GAAN EEN MOOIE GANG GRAVEN VAN HIER NAAR DE BANK ... MET DE VRACHTWAGEN KAN HET ZAND VERVOERD WORDEN! JULLIE HOEVEN NIET TE PROBEREN WEG TE KOMEN ... DAT LUKT TOCH NIET!

NOU.. WE ZIJN MOOI DE SIGAAR!

WELNEE! JE MOET DE MOED NIET ZO GAUW OPGEVEN!

NEE MAAR.. DAAR HEBBEN WE PIMPELAAR!

GROTE GRUTTEN!

HELP! COMMISSARIS! GRIJP DIE KEREL! HIJ HOORT BIJ DE BENDE VAN JOOP!

WAT VERTEL JE ME NOU?

JOOP HOUDT ZICH IN DAT HUIS VERBORGEN!

BELACHELIJK! DAT IS VEEL TE DICHT BIJ HET POLITIEBUREAU!

VERTEL *MIJ* WAT! IK KEN MIJN VAK! JOOP? DIE ZAL PROBEREN NAAR ZUID-AMERIKA TE VLUCHTEN!

HAHAHA! WAT EEN MOP! JOOP IN DAT HUIS...

GEEN GRAPJES MEER, JIJ... WANT ANDERS...!

WAAROM *GELOOFT* DE COMMISSARIS ME NOU NIET ? NU LAAT JOOP ONS NOOIT MEER GAAN !

IK WEET WAT ANDERS ! KIJK EENS ...

WAT IS DAT ?

EEN LEEG CONSERVENBLIK EN EEN STAAF DYNAMIET !

'S AVONDS, IN DE KAMER WAAR DE VRIENDEN OPGESLOTEN ZITTEN...

RIESLING, KEREL, JE BENT EEN *GENIE!*

TJA ... RAKETTEN EN ZO ... DAAR BEN IK DOL OP !

IK HOOP NU MAAR DAT HIJ RAAK IS !

INTUSSEN ...

WAT ZEGT U ? MOET IK JOOP BINNEN 12 UUR ACHTER SLOT EN GRENDEL HEBBEN ? JAWEL, EXCELLENTIE. IK, DOM ? JAWEL, EXCELLENTIE !

PFFF... DIE HEEFT GEMAKKELIJK PRATEN ! ALS IK MAAR WIST WAAR DIE SCHURK ZAT ...

DRINK EENS WAT, COMMISSARIS ...

?!

BBBZZZJJJ

PAF !

DZINNG

SPLATSJ

MOET JE *NOU* HOREN ! "WIJ WORDEN GEVANGEN GEHOUDEN DOOR JOOP IN DE TRALIESTRAAT NUMMER 13. HELP ONS. RIESLING EN PIMPELAAR."

DAT IS TOCH WEL HET TOPPUNT!

EVEN LATER BIJ JOOP THUIS ...

HAHA! LANGZAAM MAAR ZEKER SCHIET DE GANG OP ... NOG EEN PAAR NACHTJES SLAPEN EN DAN BEN IK *RIJK!* JA ... WAT NOU WEER ?

DE POLITIE ! WE ZIJN ER BIJ !


TUTU TUUUUUU
JIJ STELT JE MET JE STENGUN VERDEKT OP. ALS IK ZE NIET AF KAN POEIEREN, ZULLEN WE ONS TOT DE LAATSTE KOGEL VERDEDIGEN !


WAAR ZIJN RIESLING EN PIMPELAAR ? IK WIL ZE DIRECT ZIEN !
HET SPIJT ME MENEER, MAAR DIE ZIJN NET WEGGEGAAN !


AHA ! IK BEGRIJP HET AL ! ZE ZIJN ER NATUURLIJK ZO VLUG MOGELIJK VANDOOR GEGAAN OMDAT ZE BANG WAREN VOOR MIJ ! ZE PROBEREN MIJ WIJS TE MAKEN DAT U JOOP BENT !
HAHA!


ALS IK ZE TE PAKKEN KRIJG, ZIJN ZE NOG NIET JARIG ! IK LAAT NIET MET ME SPOTTEN !
GROOT GELIJK !


DE VOLGENDE DAG . . .
WAT DOEN WE NU, PIMPELAAR ?
NOU ! ALS DE COMMISSARIS JOOP NIET WIL HALEN, DAN ZULLEN WIJ HEM MAAR GAAN BRENGEN !


WE VERANDEREN GEWOON VAN RICHTING ! OP NAAR HET POLITIEBUREAU !


DRIE DAGEN LATER . . .
DE MINISTER KOMT ER AAN, COMMISSARIS !
MIJN ONTSLAGBRIEF LIGT AL KLAAR .


INTUSSEN . . .
DIT IS EEN HISTORISCH MOMENT . . . NOG EEN ZWAAI MET DE HOUWEEL . . . EN IK BEN RIJK !


COMMISSARIS . . . IK MOET U ZEGGEN DAT IK TEN ZEERSTE . . .
KRAK !


JOOP!


VEEL LATER . . .
WE HEBBEN WOL EN BREINAALDEN VOOR JE MEEGEBRACHT, JOOP . . . DAN HOEF JE JE NIET TE VERVELEN !
WACHT MAAR! IK KRIJG JULLIE NOG WEL!
EINDE

Arendsoog en Witte Veder

IN

HET RAADSEL VAN DE RODE RIVIER

DOOR P. NOWEE

ILLUSTRATIE: HANS KRESSE

KORTE INHOUD VAN HET VOORAFGAANDE

Jim is ontvoerd door de bende die het gemunt heeft op de farm van Tom Landoon. Dezelfde schurken hebben ook de aanslag op het leven van Witte Veder gepleegd. Ze weten niet dat Arendsoog zijn vriend op het laatste moment heeft kunnen redden en denken dat de Indiaan dood is. Arendsoog probeert binnen te komen in het huis van de advocaat, die iets met de bende te maken schijnt te hebben.

SLECHTS een fractie van een seconde was Arendsoog uit het veld geslagen. En in dat korte ogenblik schoten er tientallen gedachten door zijn hoofd. Wat mocht hij blij zijn dat hij Witte Veder in de tuin achtergelaten had! Wat bedoelde de kerel met „we verwachtten u"? Hoe kon hij weten dat Arendsoog hiernaartoe zou komen?

Ongevraagd gaf de man hierop zelf het antwoord. Terwijl de loop van zijn revolver een dreigend gebaar maakte, zei hij: „We leren je al aardig kennen... Je weet van geen ophouden, hè? Altijd en overal je neus insteken... ook nadat je Indiaanse vriend... eh... verdwenen is..."

Ze weten dus nog niet dat Witte Veder niet om het leven gekomen is bij de waterval, flitste het door hem heen.

„Enfin, je hebt zelf om deze moeilijkheden gevraagd," ging de ander verder. „Ik vind het jammer voor die jongen... Hij had nog een heel leven voor zich..."

„Schurk!" siste Arendsoog. De handen, die hij op bevel van de man in de hoogte had gestoken, balden zich tot vuisten. Over de schouder van de man kon hij in de kamer kijken. Aan de tafel zaten twee kerels en... Jim...! De jongen was vastgebonden op een stoel en een prop in zijn mond moest voorkomen dat hij om hulp zou roepen. Hij probeerde z'n angst te verbergen door te glimlachen naar de cowboy.

„Maar kom toch binnen," ging de schurk verder op dezelfde sarcastische toon. „Je zou eens kou kunnen vatten..." Hij maakte een gebiedend gebaar met de loop van zijn revolver.

Arendsoog stapte over de drempel. De wetenschap dat Witte Veder dicht in de buurt was, gaf hem een veilig gevoel. De schurk nam zijn wapen over in de linkerhand en sloot de deur toen met z'n andere hand. Op dit ogenblik had onze vriend gewacht... Sneller dan de bliksem schoot zijn arm omlaag... De revolver sloeg met een harde tik tegen de vloer. De handen van de schurken bij de tafel vlogen naar hun holsters, maar de twee wapens die op de een of andere onverklaarbare manier plotseling in de handen van hun tegenstander lagen, brachten hen tot andere gedachten. Verbouwereerd staken ze hun handen in de hoogte. De derde man was echter nog niet uit het veld geslagen. Hij had nog een revolver... Verbazend snel schoot zijn hand naar de tweede holster.

De kolf van Arendsoogs revolver raakte hem aan de zijkant van het hoofd... Zonder een kik te geven zakte de man in elkaar.

„Laat dit een waarschuwing zijn voor jullie," zei hij tegen de andere schurken. Hij liep naar de tafel en beval de mannen op te staan. „Met je gezicht tegen de muur," commandeerde hij. De schurken gehoorzaamden vloekend. Handig wipte Arendsoog de wapens van de mannen uit de holsters en gooide ze op tafel. „Wie heeft er gezegd dat je je handen omlaag kunt doen?" vroeg hij kort toen een van de twee de armen liet zakken. Zonder ze uit het oog te verliezen, liep Arendsoog achteruit naar Jim. Heel even schitterde het lemmet van een mes in het licht van de olielamp. Toen vielen de touwen die om Jims armen hadden gezeten, op de grond. Haastig knoopte de jongen de doek los die had moeten voorkomen dat hij de prop uit zijn mond zou werken.

„Ppff!" zuchtte hij toen hij weer vrij kon ademhalen. „Ik heb het er benauwd van gekregen!"

Arendsoog glimlachte. Hij gaf Jim een van zijn revolvers en terwijl de jongen een van de schurken onder schot hield, bond Arendsoog de tweede man zo stevig vast, dat hij zonder hulp niet los zou komen. En voor er vijf minuten verstreken waren, zaten ook de andere schurk en de bewusteloze kerel stevig verpakt op een stoel! Van een afstand bekeek Arendsoog zijn werk. De schurken rukten tevergeefs aan hun boeien en probeerden de prop uit hun mond te krijgen.

„Kom Jim," zei Arendsoog met opzet zo hard, dat de schurken hem woordelijk konden verstaan. „We blijven geen minuut langer in Hammerston. Ik heb in mijn hele leven nog nooit zo'n ongastvrije stad gezien..." Hij deed de balkondeuren open en stapte met Jim naar buiten. Voor hij de deuren weer dicht duwde, zei hij: „Laten we niét zeggen „tot ziens"... Het gaat u goed!" Toen liep hij naar de balustrade. „Klim eroverheen, Jim," zei hij. De jongen deed zonder vragen te stellen wat er van hem werd verlangd. Hij stelde alle vertrouwen in Arendsoog. De cowboy slingerde ook z'n benen over de rand en kwam naast hem staan. „Geef me je handen..." zei hij zacht. „Ik laat je zakken. Het is dan nog maar een klein sprongetje..."



Een paar seconden hing Jim tussen hemel en aarde. „Los!" fluisterde hij dan.
Arendsoog liet de handen van de jongen los en keek omlaag. Jim stond alweer op zijn benen. Toen sprong Arendsoog ook. Witte Veder kwam achter de struiken te voorschijn en voegde zich bij hen.
„Dat was dat!" zei Arendsoog. „En nu nog maar één ding... een zacht bed! Wil jij de paarden gaan halen, boy? Jim en ik lopen even naar de herberg om te zeggen dat we ervandoor gaan..."
„Meende je het dan, toen je zei dat je geen minuut langer in Hammerston bleef?" vroeg Jim een beetje teleurgesteld.
„Ja en nee," antwoordde Arendsoog. „Vannacht blijven we niet in Hammerston, maar we zullen er ongetwijfeld nog weleens terugkomen... Laten de schurken intussen maar denken dat we er werkelijk vandoor zijn gegaan..."
„Maar... waar wilde je dan naartoe?" vroeg Jim nieuwsgierig. „Mijn ouders wonen in Esserwhile. Vader heeft daar een shop; maar ik ben bang dat er niet genoeg ruimte is voor twee gasten..."
„Dat is ook niet nodig, Jim," zei Arendsoog. „We hebben een veel beter adres om „onder te duiken", dicht bij Hammerston en vlak bij het vuur... de Silver-ranch! Tom Landoon zal ons met open armen ontvangen..."
Arendsoog had Jim gevraagd zoveel mogelijk binnenshuis te blijven. Als er een onverwachte bezoeker mocht komen, zou het beter zijn als hij Jim, Arendsoog en Witte Veder niet ontmoette!
De ochtend van de derde dag brak aan. Het gezin Landoon, Arendsoog, Witte Veder en Jim waren in de woonkamer bijeen.
„Wel," begon Tom Landoon. „Het gaat erop lijken dat we het bij het verkeerde eind hebben gehad... Er is nog steeds niemand geweest om mij te dwingen de ranch te verkopen!"
Arendsoog nam zijn gastheer eens op. De afgelopen dagen hadden Tom Landoon goed gedaan. Hij had zijn zelfvertrouwen weer herwonnen. „Je zegt een heel waar woord, Tom," antwoordde de cowboy dan. „Er is nog steeds niemand geweest... Dat wil niet zeggen dat er niemand zàl komen! Ik moet toegeven dat ik me ook afgevraagd heb waarom de schurken zolang op zich laten wachten. Volgens mij is er maar één reden: de heren wachten af om er zeker van te zijn dat wij — Jim en ik — inderdaad niet meer terugkeren in Hammerston... Volgens hen leeft Witte Veder niet meer en voor hem hoeven ze dus niet bang te zijn. Met ons is het wat anders. Jim en ik zijn van aardig wat dingen op de hoogte en de schurken wéten dat. Ze zullen geen risico's meer durven nemen en pas weer tot handelen overgaan als ze de zekerheid hebben dat wij..."
De overslaande jongensstem van Jim onderbrak hem. Hij was overeind gesprongen en wees door het raam naar twee ruiters, die in een flinke galop naderbij kwamen. „Dáár!" riep hij. „Turming en Leffy..."
Heel even keken Arendsoog en Tom Landoon elkaar strak aan. Toen stak Tom zijn hand uit. „Ik ben blij dat jij in de buurt bent, Bob," zei hij en hij meende het uit de grond van zijn hart.
Arendsoog greep de hand en schudde hem. „Breng het tot een goed einde, Tom," antwoordde hij.



Een paar minuten later zat Turming, die deed alsof hij zomaar eens langs kwam, in Tom Landoons werkkamer. Om de een of andere reden was Leffy buiten gebleven bij de paarden. Tom bood zijn buurman een sigaar aan en ging dan zitten in de grote stoel achter de schrijftafel.
Turming leunde lui achterover en scheen volkomen zeker te zijn van zijn zaak. Het was jammer voor hem dat hij niet wist dat in de kamer boven hem vier oren tegen de vloer gedrukt werden... Hij wist ook niet dat Arendsoog hem af en toe scherp opnam door het kleine gaatje dat speciaal voor deze gelegenheid in het houten plafond was geboord.
Tien minuten spraken de twee mannen over onderwerpen die hen allebei interesseerden: de prijzen die het vee dit jaar maakten; het peil in de Green-beek, een zijriviertje van de Rode rivier, en de regen die maar niet wilde komen. En toen plotseling stond Turming op en liep naar het raam. Zeker een volle minuut staarde hij naar buiten voor hij zich omdraaide en Tom Landoon aankeek. „Hoor eens, Tom," begon hij gemaakt vriendelijk. „Je weet dat ik al heel lang een oogje heb op jouw ranch..."
„En jij weet dat ik de Silver-ranch nooit zal verkopen," antwoordde Tom op dezelfde toon.
Turming scheen de woorden niet te horen. „Ik heb het vorig jaar goede zaken gedaan en je mag best weten dat ik nu een aardig bod zou kunnen doen..."
„Al bood je alle goud dat in de afgelopen tien jaar in de States gevonden is," antwoordde Landoon, „ik verkoop de ranch niet en daarmee uit. Bovendien kan ik hem niet verkopen. Je weet net zo goed als ik dat er een testament is..."
„Och, iedereen kent dat testament," viel Turming hem in de rede. „En iedereen weet dat je na Jef Huntings dood niet meer gebonden bent aan dat testament."
„Het maakt voor mij geen verschil of Hunting leeft of niet. Ik verkoop de ranch niet." Tom Landoon stond op, alsof hij duidelijk wilde maken dat voor hem de kous af was.
Turming liep van het raam naar de werktafel. Hij stond nu nog slechts anderhalve meter van Landoon verwijderd. „Eh... Tom... Heb je gehoord dat de Bank van Hammerston een paar dagen geleden beroofd is?" vroeg hij langs zijn neus weg.
„En!?" snauwde Tom. „Wat heeft dat hiermee te maken?"
„Misschien een heleboel... Ik heb gehoord dat jouw zoon daar meer van weet..."
Tom Landoon stoof op. „Dat is een leugen!" brulde hij. „Mike is geen misdadiger. Hij heeft me gezegd..."
Turming stak een hand op. „Toe nou, Tom. We zijn toch geen kleine kinderen, hè? Heb jij ooit gehoord dat een misdadiger direct bekent?"
„Mike is geen misdadiger!" wierp Tom tegen.
„Er schijnen anders voldoende bewijzen te zijn... Maar maak je geen zorgen, Tom. Over mijn lippen komt geen woord... als jij tenminste hier je handtekening onder zet..." Hij legde een opgevouwen papier op de schrijftafel. „Lees het eens rustig door... Het is een verkoopovereenkomst. Vanavond kom ik nog even langs..." Hij draaide zich met een ruk om en liep naar de deur.
Tom Landoon keek van het papier naar Turming. „Dat is... dat is... chantage..." mompelde hij.
„Noem het zoals je wilt, Tom," zei Turming. „Ik noem het „zaken doen". Tot vanavond!" Met een klap viel de deur achter hem dicht.
Arendsoog wachtte tot Turming en Leffy het erf van de Silver-ranch afreden. Toen stormde hij naar beneden. „Je was groots, Tom," complimenteerde hij zijn gastheer. „Het kwam recht uit je hart!"
„Het had niet veel gescheeld of het was recht uit mijn vuist gekomen," antwoordde Tom afwezig.
Arendsoog wenkte Witte Veder. „Kom boy, we kunnen eindelijk weer aan het werk!" Met een armzwaai groette hij de aanwezigen in het vertrek. „Tot vanavond!" Dan holde hij naar buiten. Gene had volgens afspraak Lightfeet en Witte Veders paard reeds gezadeld en voorgereden. Arendsoog slingerde zich in het zadel.
Turming en Leffy hadden maar een paar minuten voorsprong...

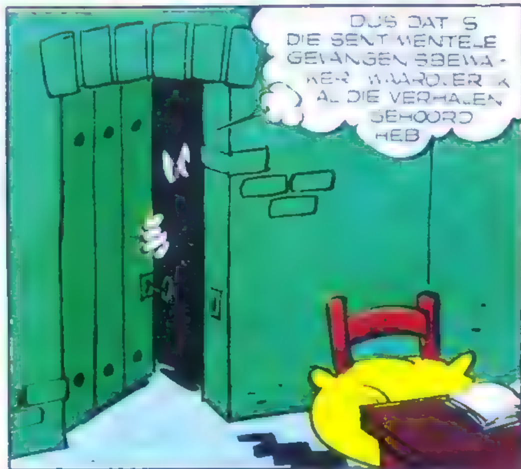
WORDT VERVOLGD

door
Raymond Macherot

ZIZANION







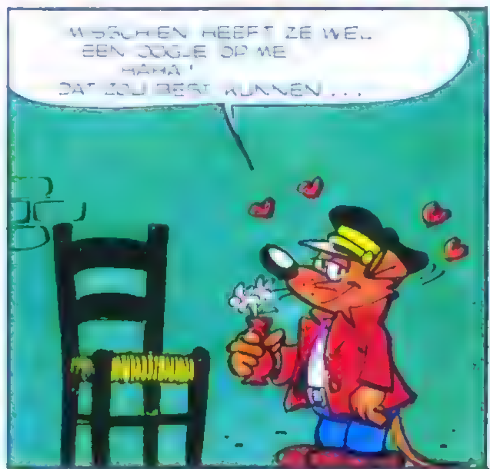






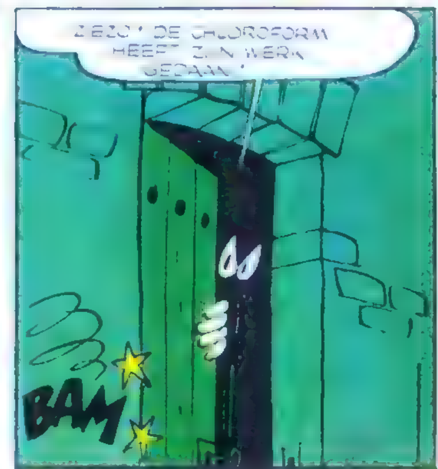












DE VERSCHRIKKELIJKE





















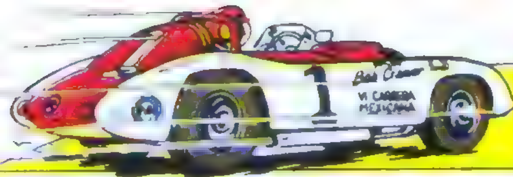






WORDT VERVOLGD

HET VERRAAD VAN



Steve bekent met opzet traag gereden te hebben. „Ik heb je verraden, Michel . . ."



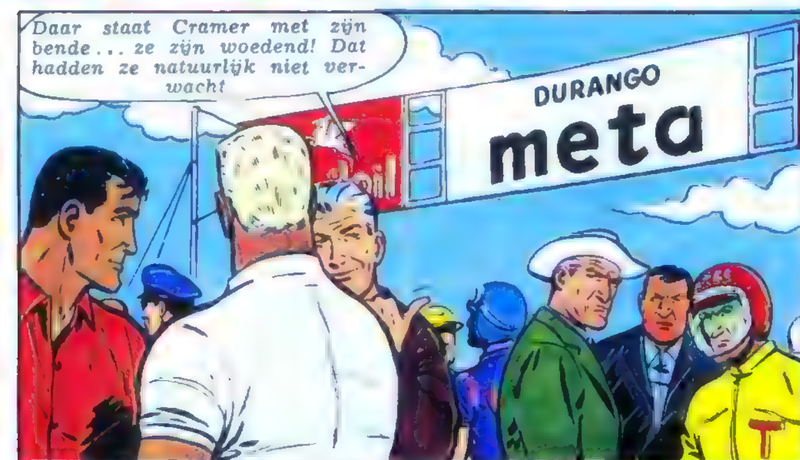
















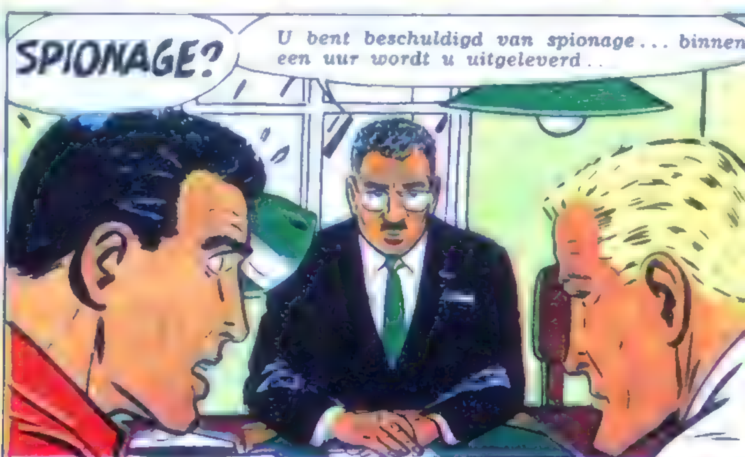




STEVE WARSON





















WORDT VERVOLGD

Wij zijn trots op de jeugd van Nederland, want we hebben er de bewijzen van dat het met de jonge mensen van tegenwoordig niet zo slecht gesteld is als de kranten ons vaak willen doen geloven. Toen Pep in zijn extra-editie van april bekendmaakte dat er een onderscheiding was ingesteld voor dappere jongens en meisjes, begonnen de brieven binnen te stromen. Brieven met meldingen over heldendaden uit alle delen van het land. Het heeft ons maanden gekost om alles uit te zoeken en alle gegevens te controleren, maar nu kunnen we dan eindelijk zeggen:

DIT ZIJN

EEN EERVOLLE VERMELDING EN EEN PRACHTIG BOEK VOOR:

HANS EVERS uit Almelo, WILLY SPOOR uit Deventer, EMILE HAZEN uit Tilburg, ROELOF ERNST uit Emmeloord, GERRIT VAN SNIPPENBERG uit Hillegom, H. GARDIEN uit Noordwijkerhout, JOHNNY WILLEMS uit Aardenburg, RIA VAN GRAGT uit Wervershoof, NICO DEKKER uit Alkmaar, JOHN ESHUIS uit Amsterdam, HENK VAN HOORN uit Rotterdam, RUUD KERKHOFF uit Vlissingen, SJAAK OUD uit Zwaagdijk, PETER SNOEK uit Den







JACQUES OVERGAAUW (20) UIT DEN HAAG

Hij is blij met zijn PEP-medaille, maar hij beschouwt zijn moedig en doortastend optreden, dat de 14-jarige John van der Wielen voor een zekere dood heeft behoed, als de gewoonste zaak van de wereld. We laten het hem in zijn eigen woorden vertellen . . .

HET komt eigenlijk allemaal door Jack, dat is m'n hond. Ik was 'm aan het uitlaten, 's avonds, en toen zag ik die jongen die op het dak van de kerk klom om z'n bal te halen.

Ik denk nog bij mezelf: jong, kijk toch uit! Want die dakgoot zakte verraderlijk door. Maar goed, die jongen klimt verder en verdwijnt achter het dak. Ik bleef staan wachten, want ik vertrouwde de zaak niet en even later zie ik hem verschijnen op het muurtje boven de poort. Ik schrok me een ongeluk, want zijn arm was onder de schouder helemaal opengescheurd en het bloed spoot op straat. Hij was op z'n hand met van die scherven gevallen. Hij zag lijkbleek en zijn ogen stonden zo raar, helemaal weg. Ik ben nou toch echt geen kleine jongen meer, maar ik droom er 's nachts nog wel van. Dan zie ik hem staan met al dat bloed dat uit die arm spoot. En die ogen!

Die jongen stond daar te wankelen op dat muurtje en als hij naar de andere kant zou vallen, kon er geen mens meer bij, want die poort zit altijd op slot. Ik riep: spring maar beneden, ik vang je wel op. Maar hij scheen niets te horen, hij was helemaal versuft. Toen heb ik daar staan schelden en vloeken, totdat ie zich naar beneden liet vallen. We rolden allebei over de straat. Ik dacht: ik moet die slagader dichtdrukken, maar ik had niks.

Toen heb ik het maar met mijn hand gedaan.

Alle andere jongens waren luid gillend weggelopen. Het moet een ellendig gezicht geweest zijn. Ik riep ze na: waarschuw de politie! Bel een dokter! Maar ze luisterden niet meer. Toen kwamen er volwassenen bij. En er waren vrouwen, die ook gillend wegrenden. Ik riep: bel de G.G.D., maar dan zijn er altijd van die mensen die alles willen zien. U weet niet hoe die mensen zijn, zo nieuwsgierig als wat!

„Laat dan eens kijken!" zeiden ze. Ik zeg: niks te kijken, er valt niks te zien! Zorg nou maar dat er hulp komt! Toen kwam er eindelijk een ziekenwagen en die verpleger zegt: haal je hand maar eens weg! Maar toen hij even gekeken had, zei hij meteen: nee, laat maar zitten, houen zo! Dat kunnen we nooit verbinden! Ik ben toen meegereden naar het ziekenhuis en pas in de operatiekamer mocht ik loslaten. M'n hand was helemaal verkrampt. Die John van der Wielen is een aardig joch! Hij is me nog komen bedanken toen hij weer naar huis mocht. Maar hij zit nog altijd in het verband. De dokters zijn zeven uur met hem bezig geweest. En van zijn kleine zusje heb ik een kaartje gekregen. Uit dankbaarheid voor het redden van m'n broertje, stond erop."

Jacques Overgaauw. Geen harde bink, maar een prettige, vriendelijke jongeman. Hij is nu in dienst. Het Nederlandse leger kan trots zijn op zulke soldaten!

Haag, DICK VAN HAAFTEN uit Culemborg, BERT GROENEWEGEN uit Ben. Leeuwen, WILLY VOS uit Waalwijk en J. HEYBOER uit Oude-Tonge. Al deze jongens hebben iemand uit het water gered.
WIL BLAAUW uit Waarland (heeft een veulen met mond-op-mond-beademing in leven weten te houden), KEES KOOPMANS uit Hoorn (heeft een dreigende explosie weten te voorkomen), SIEGER BEKKEMA uit Drachten (heeft een meisje weggerukt voor een aanstormende auto), HENK BOER uit Roden en BERNARD DEN BOOGERT uit Rotterdam (die beiden iemand uit het moeras hebben getrokken) en G. HENDRIKS uit ROTTERDAM, die een spoorboomwachter attent heeft gemaakt op een naderende goederentrein.

ONZE HELDEN

IN de vakantie kregen de Haarlemse krantelezers hun dagblad iedere middag stipt op tijd in de bus, behalve één keer, toen hebben ze een paar uur moeten wachten. Dat was omdat Richard Hol, de jonge bezorger, die middag een meisje uit het water had gered. Op zijn kranteronde merkte hij dat er een aantal mensen bij het water stond te gebaren. Richard ging kijken en zag dat er een kleuter in het water lag. De grote mensen aan de kant gaven het kindje allerlei aanwijzingen, maar Richard bedacht zich niet en dook haar na. Hij haalde het meisje naar boven en bracht







GERIE TOLLENAAR (17) UIT ZWOLLE

ZATERDAGMIDDAG 8 mei 1965 raakte in de stadsgracht bij de Zamenhofsingel te Zwolle een auto te water doordat de bestuurder, de heer Visser uit Wezep, bewusteloos raakte. Op een brug, ongeveer 200 meter van de plaats waar het gebeurde, reed de 16-jarige Gerie Tollenaar uit Zwolle, die het ongeluk zag gebeuren. Gerie reed naar de bewuste plaats en daar niemand van de omstanders te water ging, gooide Gerie haar jas en haar schoenen uit en sprong in het vieze stinkende water en redde de bestuurder en zijn vrouw. Ik meen toch wel dat dit een heldendaad genoemd mag worden."
Deze brief ontvingen wij van Joke van der Weide, een buurtgenootje van Gerie Tollenaar. „Och," zei Gerie toen we het haar voorlazen. „Wat leuk! Ik ga straks meteen even naar haar toe! Ja, het klopt wel ongeveer wat ze daar geschreven heeft. Ik kwam daar aan en iedereen stond te kijken. Ik vroeg of er niemand was die zwemmen kon en toen heb ik m'n kleren uitgegooid en ben ik erin gesprongen. Maar alleen zou het me nooit gelukt zijn. Gelukkig had de man de achterruit van de auto al stuk geslagen en zijn vrouw er doorheen geholpen. En toen gooiden ze van de kant een touw. Dat heb ik toen om de vrouw geslagen, want echt, ik zou haar nooit alleen zwemmend naar de kant gekregen hebben. En toen ben ik daarna teruggezwommen naar de man. Die hebben we toen ook met behulp van een touw naar de kant getrokken. Nee, het had echt niet zoveel te betekenen en ik vind er niks dappers aan. In zo'n ogenblik denk je niet, je doet meteen."
„Ja," vindt haar moeder, „maar ik heb later toch gehoord dat er nog heel wat mensen stonden te kijken die ook konden zwemmen. Maar ze durfden niet. U had dat water ook eens moeten zien. Zo vuil! Het leek wel alsof er een inktfles in was leeggegooid!"
„Ja, het was wel vuil," beaamde Gerie, „maar echt, als je er voor staat, dan denk je daar niet eens aan!"
Hoe moedig Gerie ook is, toch was ze er een beetje huiverig voor op de foto te moeten. Maar onze fotograaf kreeg haar toch aan 't lachen. Waarom ook eigenlijk niet? Gerie Tollenaar heeft er alle reden voor.

RICHARD HOL (14) UIT HAARLEM

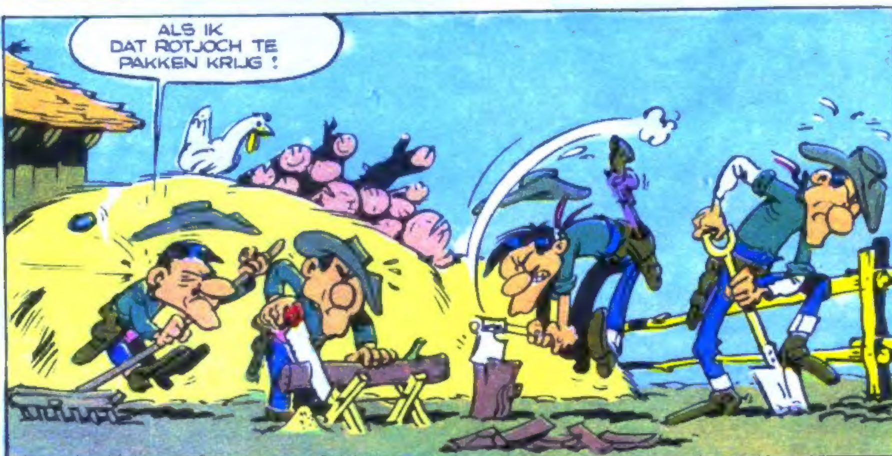
haar op de kant, waar hij ook nog de eerste hulp verleende.
Veertien jaar is Richard en hij redde een kind, terwijl er volwassenen werkeloos stonden toe te kijken. Voor zijn moedige daad heeft hij een medaille gekregen, een trein (van zijn krant) en een prachtig boek van de ouders van het geredde meisje. Hij is geweldig blij met dit alles, maar hij vindt toch wel dat de volwassenen erg veel ophef gemaakt hebben van het hele geval. „De redding van dit kleine meiske was voor hem de doodgewoonste zaak van de wereld," schreef zijn moeder ons. „Alles wat hulpeloos is, trekt hem enorm aan en al menig dier heeft zijn leven aan hem te danken."
„Wat heeft Annelieke van dit alles gezegd?" vragen we hem.
Hij begint te lachen. „Ze moet niks van me weten. „Dat is die jongen die me uit het water geknepen heeft!" zegt ze altijd als ze me ziet. Maar ja, ze is pas twee!"


door
morris
LUCKY LUKE tegen de


. EH... WIJ ZIJN DE DALTONS EN...
DE DALTONS? DIE ZIJN ALLANG DOOD! MAAR JULLIE HEBBEN ER WEL VEEL VAN WEG!

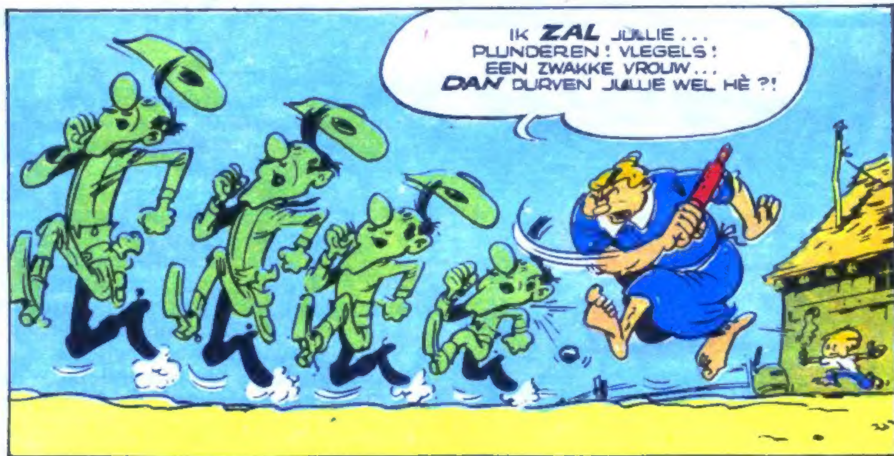

EN... JAGEN WIJ U GEEN SCHRIK AAN?


WIE NIET WERKT, ZAL OOK NIET ETEN!


ALS IK DAT ROTJOCH TE PAKKEN KRIJG!


GA AAN DIE DAME ZEGGEN DAT WIJ BANDIETEN ZIJN!
DAT WIL IK BEST... MAAR ZE GELOOFT ONS TOCH NIET!


EH... WIJ ZIJN SCHURKEN! WE GAAN UW FARM PLUNDEREN... ALSTUBLIEFT...

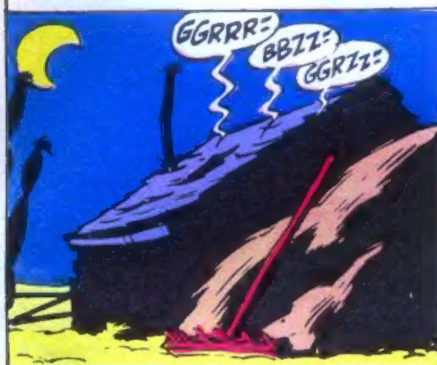

IK ZAL JULLIE... PLUNDEREN! VLEGELS! EEN ZWAKKE VROUW... DAN DURVEN JULLIE WEL HÈ?!


LATER... IN KILLER GULCH..
ZO? ZIJN JULLIE EEN EINDJE AAN HET WANDELEN?
WIJ GAAN TRAINEN! EN WE WORDEN STRAKS NOG STERKER DAN DE ANDERE DALTONS... WACHT MAAR EENS!


ZE LIJKEN OP DE DALTONS... EN JE KUNT NOOIT WETEN! IK MOET ZE IN DE GATEN HOUDEN!

DALTONS

De neven Dalton hebben hun eerste postkoets beroofd. In plaats van goud vinden ze . . . bijbels!





?

1002 . . .
1003 . . .
1004 . . .











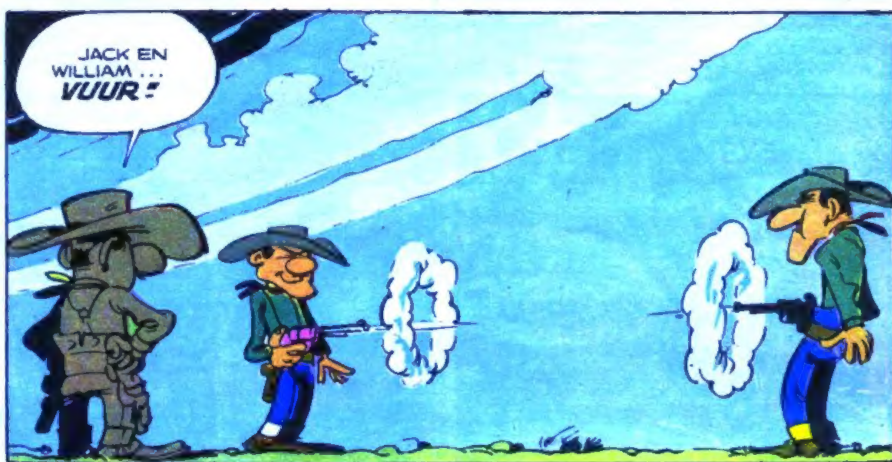
LUCKY LUKE tegen de DALTONS

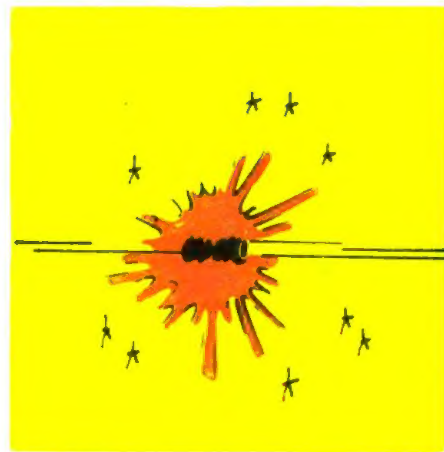






















WORDT VERVOLGD